

Socialdemokraternas veckobrev

Halmstad, vecka 37

Måndag 9 september

Anders Rosén pratar om markavtalet mellan kommunen och hamnen med Solweig Hagselius som är vice ordförande i kommunens hamnbolag.

Aida Hadzialic besöker förskolor och en grundskola i Steninge samt föräldraföreningen på orten under förmiddagen. Hon menar att det är viktigt att ha en dialog mellan föräldrar, elever och lärare för att veta hur skolan i Halmstad ska förbättras.

Under kvällen deltar Anders Rosén i partialog om Framtidskontraktet för Halmstad, det vill säga det lokala valprogrammet.

Tisdag 10 september

Anders Rosén träffar partikamraten Krissi Johansson om motioner till kommunfullmäktige.

Anders debatterar skolfrågor med Henrik Oretorp i ett arrangemang av Lärarnas riksförbund. Debatten sker utanför Skånska bageriet på Storgatan klockan halv tre. Anders har varit ordförande i barn- och ungdomsnämnden och skolfrågorna ligger honom varmt om hjärtat.

Aida Hadzialic har styrelsemöte med flygplatsen. Hon träffar sedan den socialdemokratiska föreningen i Harplinge-Gullbrandstorp för att prata om vilken politik Socialdemokraterna ska ha för området.

Onsdag 11 september

Anders Rosén och Aida Hadzialic åker till Stockholm för möten. Vistelsen inleds med beredningsmöten på Sveriges kommuner och landsting (SKL). Anders Rosén sitter med i beredningen för internationella frågor och Aida Hadzialic i beredningen för demokratifrågor. Dagen avslutas med kommunkonferens och minneskonferens för Anna Lindh.

Torsdag 12 september

Under torsdagen är det ordförandedag där SKL samlar alla kommunal, landstings- och regionråd från hela Sverige. Vistelsen avslutas sedan med firande av 150 år av lokal självstyrelse. Det är SKL som står för arrangemanget för att uppmärksamma att det var 150 år sedan kommunalförordningarna trädde i kraft och landstingen bildades. 1863 års viktiga reform lade grunden för ett starkt lokalt ansvar för välfärden

Fredag 13 september

Aida Hadzialic fortsätter med möten i Stockholm.

Öka tillgängligheten på arbetsmarknaden

Imorgon har vi i kommunstyrelsen en medborgardialog med personer på Bumerang – en verksamhet som syftar till att bredda arbetsmarknaden och ge möjlighet åt personer med funktionsnedsättning att arbeta i sociala företag. Många personer med funktionsnedsättning saknar arbete eller har otillräcklig löneinkomst från sitt arbete. För att det här ska förändras krävs insatser för att öka tillgängligheten på arbetsmarknaden och att det skapas individuellt utformade lösningar.

Vuxna personer med funktionsnedsättning har en väsentligt lägre utbildningsnivå än befolkningen i övrigt. Skillnaden består framförallt i att en lägre andel fortsätter till vidare studier efter gymnasiet. Men det finns även stora skillnader i grundutbildning där gapet är störst i åldersintervallet 20–29 då nästan varannan person med funktionsnedsättning enbart har grundskoleutbildning (upp till år 9) jämfört med att tionde i motsvarande ålder bland totalbefolkningen.

På arbetsmarknaden ser det också dystert ut. I en undersökning som Statistiska centralbyrån gjort på uppdrag av Arbetsförmedlingen under slutet av 2012 svarar endast 44 procent bland personer med nedsatt arbetsförmåga att de är i arbete, det vill säga har en huvudsaklig sysselsättning som anställd, egen företagare eller föräldraledig. Detta i motsats till samtliga i undersökningen där 71 procent svarat att de är i arbete.

”Det är troligt att fler personer med daglig verksamhet skulle klara av ett förvärvsarbete om de fick möjlighet.”

Av personer med nedsatt arbetsförmåga på grund av funktionsnedsättning har 85 procent av dem utan arbete svarat att de är i behov av någon anpassning för att kunna ha ett arbete som de annars hade haft svårt att utföra. De mest efterfrågade typerna av åtgärder är anpassning av arbetstempo, arbetstid och arbetsuppgifter.

Antal personer inom daglig verksamhet ökar. Ytterst få personer går från daglig verksamhet till den öppna arbetsmarknaden, även om det är intentionen med daglig verksamhet. Frågan är om frånvaron på arbetsmarknaden står i jämförelse med frånvaron av arbetsförmåga hos gruppen, eller i vilken utsträckning den är ett uttryck för en segregerad arbetsmarknad där inte alla har jämlika möjligheter att skaffa sig en anställning. Det är troligt att fler personer med daglig verksamhet skulle klara av ett förvärvsarbete om de fick möjlighet.

Nog om analysen. Vad kan vi då göra åt saken?

I Linköping har man arbetat fram en modell där kommunen ska marknadsföra sig aktivt som en arbetsgivare gentemot personer med funktionsnedsättning. Det handlar bland annat om riktad marknadsföring av arbeten i olika forum för personer med funktionsnedsättning samt möjlighet till uppläsning av kommunens lediga tjänster. Personer med funktionsnedsättning är en särskilt prioriterad grupp för arbetsmarknadsåtgärder i kommunen och kommunen samverkar med Handikappförningarnas samordningsorgan för att hitta metoder och verktyg att få fler personer med funktionsnedsättning i arbete i kommunen. I Halmstad är Bumerang en bra verksamhet men vi behöver göra mer.

När Novus på uppdrag av Samhall frågade femhundra företag om synen på personer med funktionsnedsättning i arbetslivet angav företagen flera fördelar. Den främsta är att det skapar en bättre arbetsmiljö eftersom alla accepteras som de är. Många av företagen svarar också att anställda inom gruppen gör ett minst lika bra jobb som alla andra på arbetsplatsen samtidigt som det är ekonomiskt lönsamt då de får stödåtgärder från staten. Mångfald skapar mervärde på en arbetsplats och en ökning av personer med funktionsnedsättning som är integrerade i arbetslivet skulle alla tjäna på.

”Det är troligt att fler personer med daglig verksamhet skulle klara av ett förvärvsarbete om de fick möjlighet.”

Anders Rosén

Aida Hadzialic